

Всички мълчаха. Тогава той сбра сили, разсърди се и каза:
— Ще я намѣря. Ще съборя скали, ще разора горитѣ. Планинитѣ ще разкъсамъ и ще я намѣря!

Но се спрѣ и се замисли: За кого може да се е оженила. За Бѣлото море или за Дунава?... Разбира се за Дунава. — За бързия Дунавъ. По когото винаги въздишаше, когато слушаше приказки за него.

И като лудъ той се спусна презъ горитѣ. Ломѣше скали, събаряше дървета — излѣзе на равно. Софийското поле плачеше отъ вихъра му. Долинитѣ гърмѣха отъ водитѣ му. Насреща му се изпрѣчи голѣмата Стара планина.

— Дай ми пжтъ да ида при сестра си, — замоли я той.

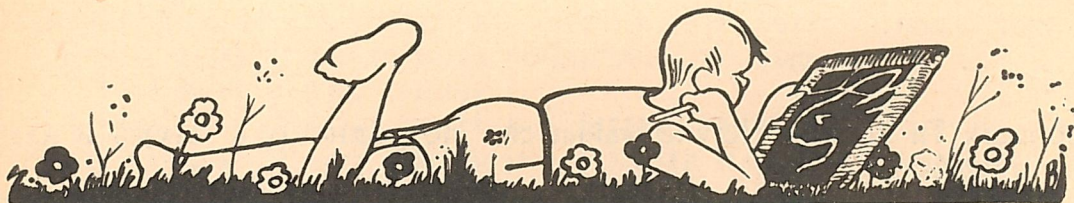
— Не. Нѣма да ти дамъ. Върни се назадъ, бързи момко.

— Погледни водитѣ ми! Ще строша остритѣ ти скали. Ще оглуша съ ревъ недрата ти! Пусни ме!

Стара планина не отговори.

Искъръ се расърди. Три дни и ноци се бори той, издѣлба проломъ и на четвъртия день, като змей опна водитѣ си по Дунавската равнина. И зарадванъ се спусна къмъ Дунава. И чакъ когато дълбоко се врѣза въ него попита за сестра си. И разбра, че се е оженила за Бѣлото море.

Стефанъ Мокревъ

ХУДОЖНИКЪ

Днесъ Иванчо ще рисува
легналъ по коремъ
и на спуканата плоча
сложилъ е калемъ.

Вдигналъ е крака, умува,
мисли, па реши:
зайче сиво да рисува
съ вдигнати уши.

Носъ увисилъ надъ калема,
дълго той шарилъ
и едвали не задрѣма,
тъй се измори!

А въ рисунката, усмихнатъ,
татко му се взрѣ
заекъ, или е магаре,
кой ще разбере?

Мария Грубешлиева — Балина